

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Κυριακή, 7^η/20^η Μαρτίου 2021, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ὡς Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς νίκη τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἀγίων εἰκόνων, καθὼς ὀρίζει τό Τριῶδιον τῆς Ἐκκλησίας, συμφώνως πρὸς τὴν Ζ΄ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον (787 μ.Χ.) καὶ δὴ ἐπὶ τῆς αὐτοκρατείας Θεοδώρας καὶ Μιχαήλ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Μεθοδίου.

Α΄. Ὁ Ἑσπερινός

Ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ὡς «Παρρησία», συμφώνως πρὸς τὴν τυπικὴν αὐτοῦ καὶ καθεστωτικὴν τάξιν εἰς τὸν Πανίερὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως ἀφ' ἑσπέρας διὰ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀνεγνώσθη ἡ Θ΄ Ὦρα εἰς τὸν μοναστηριακὸν Ναὸν τῶν ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ ἔλαβε χώραν ἡ Προῦπάντησις μετὰ θυμιάματος εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν, ἡ Προσκύνησις εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον καὶ εἰς τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Συνοδικῶν, ἡ κροῦσις τῶν σημάτων, τό θυμίαμα εἰς τὰ Προσκυνήματα, ἡ Μεγάλῃ Εἴσοδος καὶ ἡ Ἀρτοκλασία, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ συμπροσευχομένων τῶν Ἀρχιερέων ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι καὶ μετεχόντων τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων καὶ διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεῶν δεξιὰ καὶ τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου ἀριστερά, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ὀλίγων μοναζουσῶν μόνον, λόγῳ τοῦ covid-19.

Β΄. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς

Τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας ἔλαβε χώραν ἡ θεία Λειτουργία εἰς τό Καθολικὸν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων: Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Πέλλης κ. Φιλουμένου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων καὶ διακόνων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεῶν δεξιὰ καὶ τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου ἀριστερά, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ μετεχόντων ὀλίγων μοναχῶν καὶ ὀλίγων πιστῶν.

Τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησεν ἡ λιτανεὶα μετὰ τῶν ἀγίων εἰκόνων τρεῖς πέρασι τοῦ Ἁγίου Τάφου καὶ ἀνά τὰ Προσκυνήματα καὶ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Συνοδικοῦ ἑλληνιστί καὶ ἀραβιστί πρὸ τοῦ Ἁγίου Τάφου ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης τῶν προσκυνούντων τὰς ἀγίας εἰκόνας καὶ ἀναθέματος τῶν ἀρνητῶν αὐτῶν.

Ἐν κωδωνοκρουσίᾳ ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Ἐόρταζε, πανηγύριζε, ὁ Χριστῶνυμος λαὸς Κυρίου, βλέπων τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πάλιν, διαλάμπουσιν τό κάλλος τῆς θείας μορφῆς· ἦν θεὸς ὧν ἐφόρεσεν ὡς

ἄνθρωπος διά τό σῶσαι ἡμᾶς», ἀναφωνεῖ μελωδικῶς ὁ ἅγιος θεόδωρος ὁ Στουδίτης.

“Ἡ ἀγία τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία σήμερον ἐορτάζει καί πανηγυρίζει τήν Ἀναστήλωσιν τῶν ἀγίων καί σεπτῶν εἰκόνων, τήν γενομένην παρά τῶν ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως Μιχαήλ καί τῆς μητρός αὐτοῦ θεοδώρας ἐπί τῆς Πατριαρχίας τοῦ ἀγίου καί ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Τό γεγονός τοῦτο τῆς Ἀναστηλώσεως τῶν ἀγίων εἰκόνων ἀποτελεῖ ἱστορικόν σταθμόν εἰς τόν βίον τῆς Ἐκκλησίας. Καί τοῦτο, διότι μετά παρέλευσιν τριῶν καί πλέον αἰώνων ἀπό τήν διατύπωσιν τῆς δογματικῆς διδασκαλίας περί τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, τούτέστιν τῆς καθ’ ὑπόστασιν ἐνώσεως τῆς θείας καί ἀνθρωπίνης φύσεως ἐν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἀνεφύησαν καί πάλιν τά ζιζάνια τοῦ Νεστοριανισμοῦ καί τά παράγωγα αὐτοῦ, τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ καί Μονοθελητισμοῦ.

Εἰς τάς εἰκόνας ἀποτυπώνεται κατ’ οὐσίαν ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐναργέστατα λέγει ὁ ὑμνωδός ἅγιος θεόδωρος ὁ Στουδίτης: “ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρός ἐκ σοῦ, θεοτόκε, περιεγράφη σαρκούμενος, καί τήν ρυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τό ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμειξεν. Ἄλλ’ ὁμολογοῦντες τήν σωτηρίαν ἔργῳ καί λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν”.

Ἡ Ἀναστήλωσις τῶν εἰκόνων ἀποτελεῖ ὁμολογίαν τῆς ἐν Χριστῷ καί διά Χριστοῦ σωτηρίας ἡμῶν. Ἡ ἀναστήλωσις ἢ μᾶλλον ἡ προσκύνησις τῶν ἀγίων εἰκόνων δέν ἀφορᾷ εἰς τό ὑλικόν μέρος αὐτῶν, ἀλλά εἰς τό εἰκονιζόμενον πρόσωπον ἢ ἀγιογραφικόν γεγονός: «Οὐ τῇ ὕλῃ προσφέροντες τήν προσκύνησιν. Ἡ γάρ τῆς εἰκόνης τιμή ἐπί τό πρωτότυπον διαβαίνει», διδάσκει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐπικαλούμενος τούς ἐγκρίτους πρό αὐτοῦ μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας Πατέρας, ὡς τόν Μέγαν Βασίλειον.

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ τιμή, τήν ὁποίαν ἀποδίδομεν εἰς τάς εἰκόνας ἀπευθύνεται εἰς τό πρωτότυπον. Τήν ἀλήθειαν αὐτήν διεκήρυξαν οἱ ἅγιοι θεοφόροι Πατέρες ἐν τῇ Ζ΄ ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, καθ’ ἣν ἀπεφάνθησαν, ὅτι ἀσπαζόμενοι τήν εἰκόνα καί τιμητικῶς προσκυνοῦντες αὐτήν, μεταλαμβάνομεν ἁγιασμοῦ. «Οἱ τῷ θεῷ μόνῳ τήν λατρείαν ἡμῶν ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ προσάγοντες, πάντα τά Αὐτῷ ἀνατεθειμένα καί καθιερωμένα, εἴτε θεῖος τύπος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, εἴτε ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἴτε σεπταί εἰκόνες, εἴτε ἱερά σκεύη εἰσὶ καί ἀσπασώμεθα καί περιπτυσώμεθα, ὡς ἐλπίδα ἔχοντες ἁγιασμοῦ μεταλαμβάνειν παρ’ αὐτῶν».

«Πνεῦμα ὁ θεός, καί τούς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», λέγει ὁ Κύριος. Ὅμως τιμητικῶς προσκυνοῦμεν ὅλα τά κτίσματα, διά τῶν ὁποίων ὁ θεός εἰργάσατο τήν σωτηρίαν ἡμῶν, ὡς ἐπί παραδείγματι τήν Φάτνην, τό Σπήλαιον, τόν τόπον τῆς Σταυρώσεως καί τῆς Τριημέρου Ταφῆς καί τῆς Ἀναστάσεως, καθὼς καί ὁ, τιδήποτε ἀφιεροῦται τῷ θεῷ. “Οὐ διά τήν αὐτῶν φύσιν, ἀλλ’ ὅτι θείας ἐνεργείας εἰσὶ δοχεῖα... καί ἀγγέλους καί ἀνθρώπους καί πᾶσαν ὕλην τῆς θείας ἐνεργείας μέτοχον, καί διακονησαμένην τήν σωτηρίαν μου, σέβω καί προσκυνῶ διά τήν θείαν ἐνέργειαν», διδάσκει μετ’ ἀκριβείας ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Χάριτι θείᾳ ἡμεῖς, περιστοιχούμενοι ὑπό τῶν τιμίων μελῶν Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων τῆς Γεραρᾶς Ἁγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ἀφ’ ἑνός μὲν ἐτελέσαμεν τό μέγα τῆς θείας Εὐχαριστίας μυστήριον, ἀφ’ ἐτέρου ἐλιτανεύσαμεν

τάς ἀγίας καί ἱεράς εἰκόνας μετά τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, διατρανώσαντες οὕτω τήν σωτηριώδη δόξαν τῆς ἀμωμήτου Ὁρθοδόξου πίστεως. Προσέτι δέ ἐδεήθημεν ἐνώπιον τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου ὑπέρ τῆς ἐνότητος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ὑπέρ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἐκ τῆς θανατηφόρου λοιμικῆς νόσου τοῦ covid -19.

Εὐχόμεθα ἔτη πολλά καί εὐλογημένον Πάσχα. Ἀμήν”.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας